

perator adhuc animi generosi hoc ægrè ferens, respondit: Non tibi, sed Petro. Regessit Pontifex ambitiosus: Et mihi, & Petro.

4 Modestix in defectu opponitur contemptus honoris, qui est vitium morale, per quod homo planè negligit & aspernatur honores.

SCHOL. Dicitur Græcè ἀφιλοκμία, item μισοκμία, & vulgò ab Aristotelicis μικροψυχία, nempe respectu magnorum honorum. Rarum est hoc vitium, inquit ZWingerus, atque etiam rarissimum, siquidem gloriæ stimuli nobis naturâ sunt insiti. Notetur quod Cic. habet lib. I. offic. *Negligere quid de se quisq; sentiat, non solum non arrogantis est, sed etiã omnino dissoluti.* Duo pro coronide quæro: 1. Utrùm vitæ, an honoris major sit habenda ratio? Resp. *Vir bonus veri honoris conservandi & tuendi causâ mortē potius appetere, quàm verã infamiam subire debet.* 2. Utrùm honor sit honorantis, an honorati? Resp. Distinguendo inter honorem, quatenus sumitur activè, & quatenus passivè; illo modo honorantis est, hoc honorati. Deinde honor magis est honorati, si spectes dignitatem & meritum; si verò iudicium & αἰρέσιν, indeq; nascentem actionem externam, magis est honorantis.

Quæstiones.

j.

Ab.

~~~~~

Cap. XI. De Æquabilitate.

Sic fuit virtus moralis, quæ gubernat gratiosum affectum desiderii; sequitur ea quæ gubernat gratiosum affectum lætitiæ, & dici potest Æquabilitas.

2 Æquabilitas est virtus moralis, moderans affectum hominis in lætitiâ.

SCHOL. In scriptis Ciceronis hæc virtus passim